

кой се не обаждалъ. Най-послѣ се върнѣли въ градътъ съ тая мисль, че Златка ѣ из-
ѣлъ звѣрь. Тая новина като свѣткавица се
разнесла изъ цѣлия градъ. Всички плакали
за Златка, нѣ все пакъ се надѣвали да но си
дойде. Но когато се изминѣли 3 дни, всички
се убѣдили, че Златка ѣ вече нѣма.

Да се върнемъ пакъ при Златка и да
видимъ какво е станѣло съ неѣ по нататѣкъ.

На разсѣмване Златка забѣлѣжила, че
деветѣхъ души излѣзли пакъ съ пупкитѣ
изъ гората. Тя гледала дълго врѣме да види
да ли ще се върне нѣкой въ кѣщи, но ни-
кой се не върнѣлъ. Тогава Златка намисли-
ла да влѣзе въ кѣщата, че да става каквото
ще. Казано и свѣршено: станѣла, прѣкрѣсти-
ла се и казала: „мечка страхъ, мене не страхъ.“
и се опѣтила къмъ кѣщата. Като стигнѣла
до пѣтнитѣ врата, отворила ги и влѣзла въ
двора. Въ долния катъ на кѣщата имало ед-
на стая. Златка надникнѣла въ стаята и ви-
дѣла, че на една страна човѣкъ спи, а на
друга — месо, оризъ, лукъ и други нѣща за
готвение. „Това трѣбва да е готварница, по-
мислила си Златка била опитна готвачка, за-
туй казала въ себе си: „Я чакай да мѣсѣ и
опекѣ хлѣба и наготвиѣ гостбата, до като чо-
вѣкътъ се събуди.“ И наистинна, човѣкътъ
още спѣлъ, когато Златка извършила туй,
което бѣше намислила. Слѣдъ това тя излѣз-
ла и се скрила въ градината между дрѣвеса-
та. Вечерътъ готвачътъ расправилъ всичко на
9-тѣхъ си другари, но тѣ не повѣрвали. Слѣдъ
ѣдение всички заспали, само готвачътъ не за-
творилъ очи цѣла ноцъ: него го било ядѣ